

ע"פ 26205/10-17 - עאצם דיריה תושבי אי"ש נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 ינואר 2018

עפ"ג 26205-10-17 דיריה נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' השופט יעקב שפסר, סג"נ, אב"ד

כב' השופטת דנה מרשק מרום

כב' השופטת נאוה בכור

עאצם דיריה תושבי אי"ש

המערער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

נוכחים:

ב"כ המערער עו"ד מור סוקר

ב"כ המשיבה עו"ד יעל עצמון

המערער בעצמו וכן אחיו המתרגם עבורו את הדיון

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

1. ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בראשון לציון בת"פ 27188-04-17 מיום 7.9.17 שבעטיו הורשע המערער בעבירות של כניסה לישראל שלא כחוק ושימוש במסמך מזויף זאת לאחר הודייתו.
2. על המערער נגזרו מאסר לתקופה של חודש ויום בקיזוז ימי מעצרו, מאסר מותנה למשך 3 חודשים בגין עבירה כנגד חוק הכניסה לישראל ו/או שימוש במסמך מזויף וקנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו.
3. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.
4. רקע הרשעתו של המערער הוא אירוע מיום 18.4.17 עת שהה המערער שהינו תושב האיזור במטבח

עמוד 1

במסעדה בטיילת חוף הים בראשון לציון כשאין בידיו אישורי שהייה כניסה או עבודה בישראל. המערער קיבל לידי עובר לאותו מועד מאדם שזהותו אינה ידועה רישיון מזויף לעבודה בישראל.

5. בגזר דינו סקר בית המשפט קמא את עובדות האירוע והראיות לעונש, תמצית טיעוני ב"כ הצדדים והערכים שנפגעו ובכללם זכות המדינה לקבוע את הבאים בשעריה, השמירה על סדרי החוק והשלטון, ופוטנציאל הסיכון הבטחוני וקבע מתחם עונש הולם אחד בגין שתי העבירות בהן הורשע המערער. בית המשפט ראה לחומרה את העובדה כי המערער נכנס לישראל שלא כדין ואף השתמש באישור העבודה המזויף. בהינתן העובדה כי אין המדובר בעבירת שב"ח בודדת אלא נעברה אף עבירה נוספת של שימוש במסמך מזויף קבע בית המשפט קמא את מתחם העונש ההולם כנע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר וענישה נילוות. מקובלת עלינו קביעתו זו של בית המשפט קמא.

בית המשפט לא מצא מקום לסטייה ממתחם הענישה לקולא או לחומרה ואף לא נטען כן על ידי מי מהצדדים. בהינתן נסיבותיו האישיות של המערער, מצבו המשפחתי, גילו, היעדר עבר פלילי קודם, הודייתו, מצבה הכלכלי של משפחתו ותכלית כניסתו לתחומי המדינה, פסק בית המשפט את גזר דינו כאמור לעיל.

6. תמצית נימוקי הערעור היא כי בית המשפט קמא לא ערך דיון ראוי במיקומו של המערער בתוך מתחם הענישה ושיקולי השיקום העומדים לזכות המערער כמו גם נסיבותיו האישיות, החמיר בעונשו באופן ניכר שכן נסיבות האירוע קלות ביותר במדרג לדבריו. ב"כ המערער מזכירה כי המערער הביע חרטה ואף לא עשה שימוש נוסף באישור לצורך עבודתו וכן מעירה כי לא נרשמו כנגד המערער כניסות נוספות כלשהן. כן טענה ב"כ המערער כנגד המאסר המותנה וגובה הקנס שהוטל שאינו מותאם ליכולתו של המערער.

7. המדינה עותרת לדחיית הערעור תוך שסומכת עמדתה על נימוקי בית המשפט קמא.

8. אחר שעיינו בהודעת הערעור ובפסק דינו של בית המשפט קמא ושמענו את טיעוני הצדדים, מצאנו כי בית המשפט קמא היה ער למכלול השיקולים הנדרשים ופסק את דינו של המערער לקולא בהתחשב בנסיבותיו ובעבירת שביצע.

כידוע הכלל הוא שאין דרכה של ערכאת הערעור להתערב בחומרת העונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית ואכן ככל שנוגעים הדברים לתקופת המאסר שהוטלה על המערער הרי שגזר הדין מתון ומידתי ולא מצאנו כל עילה להתערב בו.

אם בכל זאת החלטנו להתערב ברכיב הכספי שבענישה, הרי שעושים אנו זאת בשל נסיבותיו האישיות של המערער, הודייתו המידית, גילוי העבירה הנוספת שבוצעה על ידו באופן וולונטרי כנטען ובעיקר נוכח העובדה כי העבירה שבוצעה כמו גם הכניסה עצמה הינן יחידות בלא שהמערער עבר עבירות מסוג זה קודם לכן או אחרי המקרה.

בנסיבות אלה החלטנו להתערב בגובה הקנס שהוטל על המערער ואנו מעמידים אותו על סך של 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. יתר מרכיבי גזר הדין יעמדו בעינם.

9. המערער יתייצב לעונש ריצוי המאסר לאלתר.

הקנס יקוזז מההפקדה אותה הפקיד המערער ככל שקיימת כזו והיתרה תוחזר לו באמצעות באת כוחו לאחר שחרורו ממאסר.

ככל ולא קיימת הפקדה, ישולם הקנס לא יאוחר מיום 1.3.18.

ניתן והודע היום כ"ז טבת תשע"ח, 14/01/2018 במעמד הנוכחים.

יעקב שפסר, שופט, סג"נ, אב"ד דנה מרשק מרום, שופטת נאווה בכור, שופטת